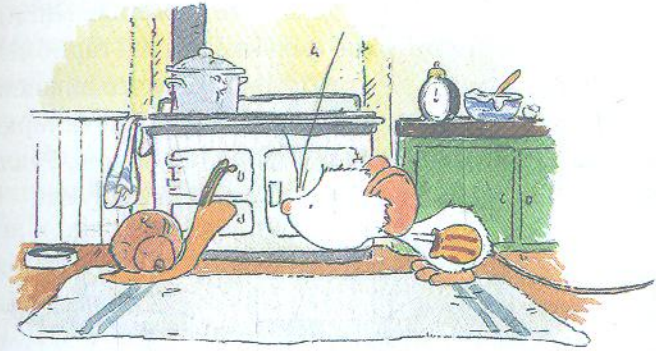

Приємна зустріч

Як прекрасно, що ви тут! У нас є багато новин від Тільди Яблучне Зернятко.

Ви, напевно, пам'ятаєте, що у селищі між пагорбами живе Тільда — церковна мишка, біла, немов квітка бузини, чи не так? Затишний будиночок Тільди заховався у Шипшиновому провулку, прямисінько біля підніжжя церковної вежі. Там вона залюбки варить варення, пече найпрекрасніші пироги і майже ніколи не пропускає нагоди насолодитися хоча б однією чашечкою чаю зі своїми друзями. Тому, будь ласка, завітайте якимось до неї в гості. Тільда неодмінно буде дуже рада вас бачити!

Одного ранку, можливо, це було кілька тижнів тому, Тільда мала цілу купу справ. Власне, для Тільди Яблучне Зернятко це не було чимось незвичайним. Бо, якщо вона не допомагала комусь із друзів у чомусь дуже важливому, то використовувала кожен вільну часинку, щоб хоч трохи навести лад у власному маленькому будиночку.

Але в цей момент Тільда чекала, коли її чудова плетінка із дріжджового тіста нарешті буде готова. Перед випіканням вона змастила духмяне тісто яечним жовтком і посипала його мигдальними пластівцями. Адже випічка має бути не лише смачнучою, а й гарною!

— Зараз я зварю ще три баночки свіжого вишневого варення, приготую картопляний салат на вечерю, — сказала Тільда найтихішому на світі сусідові, Равличку, — і тоді вони справді могли б завітати у гості.

Кажучи «вони», Тільда, звісно, мала на увазі інших своїх друзів — передусім їжачка Руперта. Ці двоє знали одне одного цілу вічність!

Руперт жив під вузлуватим корінням могутнього дуба навпроти будинку Тільди. А над ним мешкала білочка Една з дітками-близнюками Біллі та Бенні. Вільшанка Робін звив собі гніздо в щілині стіни біля церковної брами, а сіра мишка Моллі зручно влаштувалася прямісінько під віконцем пошти в сільській крамниці, щоб мати змогу завжди доповідати про важливі події, що відбувалися в маленькому селищі між пагорбами.

Але чи згадував я, чому Тільда взагалі запросила своїх друзів? Саме настав час привести до ладу та відремонтувати кімнату на другому поверсі праворуч. Авжеж, одна мишка навряд чи змогла б це зробити.

Якби навіть кожен долучився до роботи, то розчищення, фарбування та прибирання, напевно, зайняли б цілий день.

Моллі першою постукала у двері Тільди — вона принесла із собою свіжу газету.

— Ми можемо зробити з неї практичні капелюшки для роботи, — пояснила вона після того, як мишки привіталися одна з одною.

— Але ми могли б спочатку почитати газету, — запропонувала Тільда.

— Авжеж, — кивнула Моллі. — Ясна річ, ми можемо це зробити.

Так вони і вчинили, зручно влаштувавшись за чашечкою чаю, поки не з'явився Робін.

Білченята, наче блискавки, у піднесеному настрої металися садом. Тільки Руперт... як завжди, запізнювався.

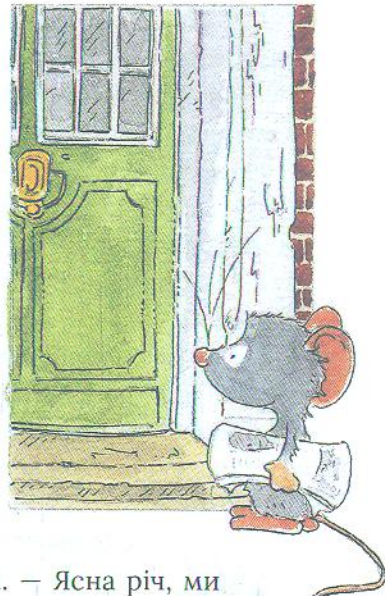
— Вибач, моя люба, — сонно пробурмотів він. — Я справді намагався бути вчасно.

— Я знаю, Рупі, — сказала Тільда, простягаючи йому чашку чаю. — Ми ж нікуди не поспішаємо, чи не так?

— Анітрохи, Тільдо, — запевнив її Робін. — Для всіх нас допомогти тобі з ремонтом — приємна дрібничка. І ми ще встигнемо смачно поснідати.

— Безумовно! — погодилися інші й почали добряче пригощатися.

Миттю друзі ум'яли всю плетінку із дріжджового тіста.

— Чесно кажучи, я занадто об'їлася, щоб щось ремонтувати після такого смачного обіду, — зізналася Една.

— І я надто втомився, — кивнув Руперт. — Зрештою, як кажуть: після обіду треба перепочити!

— Гаразд, — відповіла Тільда. — Тоді ми трохи перепочинемо. Тим часом я можу розповісти вам, які кольори я обрала для кімнати. Стіни мають бути насичено-зеленими, як плющ. Не салатіві, розумієте? А дерев'яні панелі хотілося б зробити кремово-білими.

— Такий колір було справді нелегко відшукати, — зазначила Моллі. — Ви навіть не уявляєте, скільки існує відтінків білого кольору: він може бути немов сніг, як яєчна шкаралупа або нагадувати колір білої пташиної пір'їнки...

Оскільки Моллі жила в сільській крамниці, вона була особливо обізнана в таких речах.

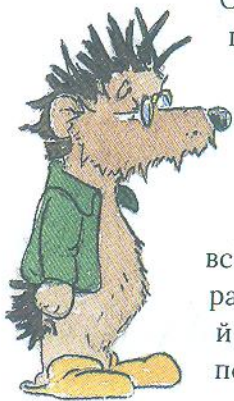
Так за спілкуванням минув ранок, а друзі навіть не збиралися виходити із затишної кухні Тільди.

Ближче до полудня сонце розігнало всі хмаринки з неба, тож Біллі та Бенні раптом спало на думку, що їм доведеться й далі сидіти в будинку і, можливо, навіть переносити меблі.

— Йдіть пограйтеся тихенько, — сказала Една.

— Так, і візьміть із собою Равличка, — попросила Тільда. — Він, здається, трохи занудьгував.

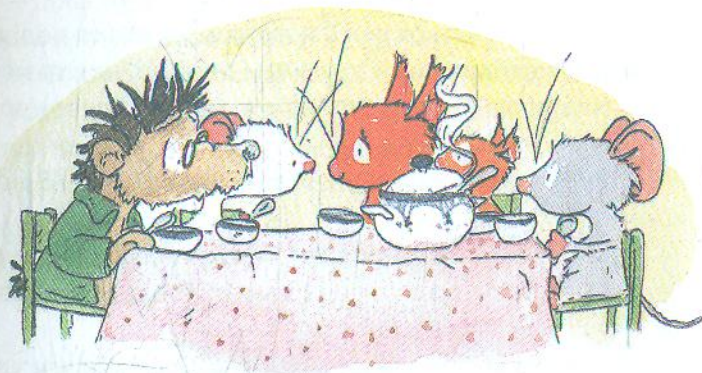
Отож трое помічників уже кудись зникли. Тим часом інші вже думали про майбутній смачний обід, а не про кремово-білі стіни кімнати Тільди.

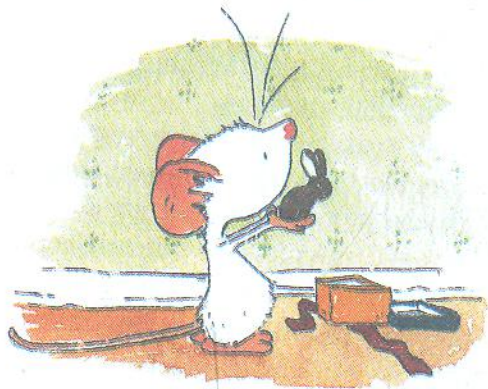
— Я могла б швидко приготувати для нас легкий супчик, — запропонувала Тільда. — Але залишимо трохи місця. Зрештою, сьогодні у нас має бути картопляний салат на вечерю.

— О, він нам теж знадобиться після всієї цієї важкої роботи, — зауважив Руперт.

Проте одразу ж зазначу: друзі зробили ремонт у кімнаті лише наступного дня. Проте й цей день не пройшов даремно. Адже вони всі разом зібралися у Тільди, розповідали одне одному історії і, між іншим, пили чай з величезною порцією випічки. А це саме те, чим найбільше полюбилися займатися друзі.

Вільний простір Тільди

Коли у вас з'являється щось нове, вам хочеться поділитися цим з найкращими друзями і негайно показати це всім. Наприклад, цікавезну книгу або особливо гарну фігурку кролика.

А тепер тільки уявіть, як Тільді сподобалася її нова кімната!

Ну, можливо, ремонт зайняв трохи більше часу, ніж планувалося. Але врешті-решт кімната стала саме такою, як Тільда собі уявляла.

Ви маєте знати, що будиночок Тільди складався з величезної кількості всіляких кімнаток. До Тільди в будиночку біля підніжжя церковного муру жили багато-багато поколінь мишок на ім'я Яблучне Зернятко. Звісно, всі вони перебудовували його і облаштовували так, як кожному було до душі.

Тож кожне приміщення в будинку Тільди мало свою власну й зазвичай досить запутану історію. Наприклад, хтось прибудував туалет в самому кінці довжелезного

коридору. Однак це був такий довгий шлях, що Тільда була там лише раз за все своє життя. Далі розташовувалась гарненька кімната мишки Євсевії — її Тільда випадково виявила під час весняного прибирання минулого року і одразу ж закохалася в це затишне приміщення. Кухня, вітальня, спальня і навіть ванна кімната самої Тільди завжди були такими ж, якими вони є і зараз.

Тож тому Тільді було так неймовірно цікаво обставити одну кімнату так, як вона сама — і тільки сама! — цього хотіла. Моллі, звісно, пообіцяла допомогти Тільді з облаштуванням після ремонту. І от тепер дві мишки стояли пліч-о-пліч у цілком оновленій кімнаті.

Моллі тихенько зітхнула від щастя:

— Хіба це не чудово, коли все навколо й досі пахне таким новим і необжитим?

— О, звісно, ще б пак, любя, — погодилася Тільда.

Така порожня кімната ніби закликала до початку чогось абсолютно нового.

У такі моменти нам здається,
що не існує нічого
неможливого.

Тільда немов

